

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 9/2022
01.11.2022. године
Београд

ОСНОВНИ СУД У СОМБОРУ

СОМБОР

ВЕЗА: П1 575/19

Извод из записника са VI седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 01.11.2022. године.

ОДЛУКА

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Основног суда у Сомбору за решавање спорног правног питања у предмету П1 575/19.

Образложење

У предмету Основног суда у Сомбору П1 575/19 тужилац, бивши радник ПИК „Пригревица“ ад, сада „Лучић Пригревица“ ад, тражио је накнаду штете у висини отпремнине од по 250 евра по години укупног стажа осигурања.

Тужиоцу је приликом престанка радног односа услед технолошких, економских и организационих промена код послодавца радни однос престао уз исплату отпремнине од по 100 евра за годину стажа код послодавца, па тужбом тражи разлику до пуног износа према ПКУ донетом код послодавца дана 25.04.2005. године, који је у примени од 03.05.2005. године.

Тужени је оспорио право на исплату отпремнине по ПКУ од 25.04.2005. године, указујући да је тужиоцу радни однос услед технолошких и организационих промена код послодавца престао у првој години након приватизације, па му припада обештећење према социјалном програму из анекса 1 уговора о купопродаји друштвеног капитала.

Поднеском од 26.02.2021. године тужени је преко пуномоћника ставио захтев за решавање спорног правног питања које гласи:

„Да ли запослени у приватизованом предузећу коме радни однос престане отказом због престанка потребе за његовим радом у првој години након

приватизације друштвеног капитала има право на отпремнину прописану социјалним програмом који представља Анекс уговора о купопродаји друштвеног капитала или отпремнину прописану Појединачним колективним уговором код послодавца?“

Пуномоћник тужиоца се противио предлогу туженог да се предмет упути Врховном касационом суду ради решавања спорног правног питања. Став поступајућег судије у овом предмету је да је то питање, као актуелно и раније разматрано одлуком Врховног суда Србије Спп 9/08 од 28.05.2008. године, којом је одбијен захтев Општинског суда у Апатину да се о томе заузме правни став, јер је оцењено да је то питање у домену непосредне примена материјалног права у том првостепеном поступку.

Осим тога, списима је приложена и одлука Уставног суда Уж 5034/11 од 21.08.2014. године којом је по уставној жалби другог радника ПИК „Пригревица“ ад Уставни суд оценио да сходно члану 158. Закона о раду запосленом коме је престао радни однос треба исплатити отпремнину за сваку годину проведenu у радном односу узимајући у обзир и све претходне послодавце, па се у случају делимичне исплате отпремнине не може сматрати да је њеним прихватањем запослени сходно члану 344. ЗОО отпустио остатак дуга, јер је то у супротности са чланом 60. став 4. Устава Републике Србије, тако да на право запосленог да потражује укупни износ отпремнине не утиче ни околност да је уговор о отказу уговора о раду у целости и даље на снази, односно да није тражен поништај одредбе којом му се право на отпремнину признаје у износу који је исплаћен.

Врховни касациони суд је сагласно члану 182. став 2. ЗПП, на седници Грађанског одељења одржаној 01.11.2022. године, одбацио захтев Основног суда у Сомбору за решавање спорног правног питања у предмету П1 575/19.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Б. Слијепчевић**